

Śp. Józef Suda

Wspomnienie pośmiertne o śp. doktorze Józefie Sudzie

Dr Józef Suda urodził się 6 sierpnia 1925 roku w miejscowości Czarna, w Województwie Podkarpackim. Przed wojną uczęszczał, najpierw do Szkoły Powszechnej w Tarnowie, a następnie do I Gimnazjum im Kazimierza Brudzińskiego w Tarnowie. W 1939 roku, wskutek wybuchu II wojny światowej, przerwał naukę i rozpoczął pracę jako pracownik fizyczny, początkowo w Związku Spółdzielni Spożywców „Społem”, a od 1941 w kolejnictwie w Tarnowie, w charakterze telegrafisty. W 1943 roku, w 18. roku życia wstąpił w szeregi Armii Krajowej, do plutonu dywersyjnego „Teresa”, działającego na terenie Tarnowa i okolicy. Przyjął pseudonim „Łabędź”. Od tej chwili wykonywał sabotaże na niemieckich transportach wojskowych, udających się na front wschodni. Samodzielnie podkładał na wagony samozapalające się ładunki fosforowe tuż przed odjazdem podciągu. Do pożaru dochodziło dopiero po kilku kilometrach, co utrudniało wykrycie przez gestapo sabotażysty. Brał również udział we wszystkich innych akcjach oddziału. W dniu 28 czerwca 1944 roku w czasie zakładania ładunku zapalającego został ciężko ranny w brzuch, prawą rękę i obie nogi. Za w/w akcję otrzymał Krzyż Walecznych. Na skutek odniesionych ran przebywał w szpitalu aż do 14 grudnia 1944 roku, w którym to dniu został potajemnie wywieziony ze szpitala przez kolegów z oddziału dywersyjnego, gdyż planowane było zabranie doktora Józefa na przesłuchania na gestapo. Zaraz po wyzwoleniu Tarnowa, jeszcze chodząc o kulach, w lutym 1945 roku podjął naukę w w/w I Gimnazjum im Kazimierza Brodzińskiego, a potem w III Gimnazjum i Liceum im Adama Mickiewicza w Tarnowie i tu w 1947 roku zdał egzamin dojrzałości. W tym samym roku, po pomyślnym zdaniu egzaminów wstępnych rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Poznaniu, które ukończył w 1952 roku i w lutym 1953 roku uzyskał Dyplom Lekarza. Na miejsce swojej dalszej drogi życiowej, w tym zawodowej wybrał Kalisz, a na swoją specjalność choroby wewnętrzne. Szkolił się pod kierunkiem wybitnego kaliskiego internisty, doktora medycyny Zygmunta Mąki, wieloletniego Ordynatora Oddziału Wewnętrznego w Szpitalu Miejskim w Kaliszu. Tytuł specjalisty II stopnia w zakresie chorób wewnętrznych uzyskał w 1960 roku. W tym czasie pracował również w przychodni zakładowej Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Kaliszu. Po uzyskaniu specjalizacji przeszedł do pracy w lecznictwie otwartym - do Poradni Reumatologicznej i do Pracowni EKG oraz do przychodni Rejonowej Nr 1 przy ulicy Browarnej, w której pracował do czasu przejścia na emeryturę. Po przejściu na emeryturze nadal pracował zawodowo, przyjmując pacjentów w gabinecie prywatnym. Był

lekarzem wyjątkowo sumiennym i solidnym. Każdego pacjenta cierpliwie wysłuchiwał i bardzo starannie badał, a jego diagnozy, nawet bez badań dodatkowych, okazywały się bardzo trafne. Wśród pacjentów cieszył się ogromnym zaufaniem, szczególnie wśród osób starszych, cierpiących jednocześnie na kilka, a nawet kilkanaście chorób. Dr Józef wnikliwie diagnozował poszczególne schorzenia, ale ustalając zalecenia uwzględniał je wszystkie tak, aby lecząc jeden narząd nie szkodzić na następny. Patrząc na jego prace zawodową nabierało się przekonania, że jest lekarzem z powołania i że kocha swój zawód. Sam twierdził, że lekarz przez swój zawód staje się ambasadorem wielkiego i ważnego państwa.

Dr Józef był żonaty. Jego żoną była Barbara Suda, z domu Przybyłowska – znany kaliski lekarz specjalista pediatra. Z ich związku urodziło się troje dzieci - Hanna – absolwentka filologii rosyjskiej, Piotr – specjalista pediatra, ordynator Oddziału Pediatricznego oraz Barbara - lekarz chorób dziecięcych. Dr Józef bardzo cieszył się, że dwoje jego dzieci i czworo wnucząt wybrało ukochany przez niego zawód lekarza.

Ze względu na wykonywany zawód dr Józef Suda otrzymał stopień wojskowy podporucznika Wojska Polskiego. W 1994 roku został awansowany na stopień porucznika a w 2001 roku na stopień kapitana. Działalność w oddziale dywersyjnym AK upoważniła Go do wstąpienia do Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. Jako członek Zarządu tej organizacji bardzo aktywnie działał, reprezentując ją na oficjalnych uroczystościach rocznicowych oraz aktywnie pomagając w sprawach organizacyjnych. Za działalność konspiracyjną w czasie wojny, dr Józef został wyróżniony wieloma medalami. Otrzymał między innymi Krzyż Walecznych, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Armii Krajowej i Krzyż Partyzancki.

Był członkiem Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Był także jednym z założycieli Klubu Inteligencji Katolickiej w Kaliszu.

Drogi Panie doktorze Józefie, żegnam Cię w imieniu Kaliskiej Delegatury Wielkopolskiej Izby Lekarskiej, Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego oraz w imieniu koleżanek i kolegów lekarzy naszego miasta. W imieniu mieszkańców Kalisza, dziękuję ci za twoją długoletnią, wytrwałą, pełną poświęcenia i oddania pracę zawodową, w czasie której pomogłeś bardzo wielu chorym. Szczególnie cenna była twoja pomoc osobom starszym, które przez swoją postępującą z wiekiem niesprawność stawały się twoimi najbardziej potrzebującymi pacjentami. Wierzimy, że za całe wielkie dobro które przez tak wiele lat wyświadczyłeś bliźnim – swojej rodzinie, pacjentom, znajomym i innym, których spotkałeś na swojej drodze życia, Dobry Pan Bóg przyjmie Cię do nieba.

Spoczywaj w pokoju, Światłość Wiekuista niechaj Ci świeci.

Cześć Jego pamięci!